

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการควบคุมโรคภัยบางชนิดในท้องที่บางแห่ง เพื่อสวัสดิภาพ
ของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘
และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๔๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โรคภัยที่ควบคุมตามกฎหมาย หมวดที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นโรคภัยที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้
ในพระราชกฤษฎีกานี้ และภายในท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องที่ การนำหรือการขนย้ายโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้ง ต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้ง และผู้นำหรือขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นมาประกอบการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

มาตรา ๕ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่จะออกหนังสืออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาต ให้ยื่นคำขอ ก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้ว่าราชการ จังหวัดจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

การสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดออกคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้ยื่น คำขอกระทำการใดๆ เพื่อมิให้โภคภัณฑ์ที่ระบุไว้ในคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตอยู่ในเขตท้องที่ ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุ หนังสืออนุญาตดังกล่าว และเมื่อได้ดำเนินการเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอมีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดทราบด้วย

มาตรา ๖ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ในครอบครองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่เห็นควรไม่อนุญาต ให้นำความในมาตรา ๕ วรรคสาม มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๗ โภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ของรัฐไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคกัณท์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ
๑	เชียงราย	เชียงของ เชียงแสน เทิง แม่จัน แม่ฟ้าหลวง แม่สาย เวียงแก่น
๒	เชียงใหม่	เชียงดาว ไชยปราการ ฝาง แม่อาย เวียงแหง
๓	ตาก	ท่าสองยาง พบพระ แม่ระมาด แม่สออด อุ้มผาง
๔	น่าน	ทุ่งช้าง นาน้อย บ่อเกลือ แม่จริม เวียงสา สองแคว
๕	พะเยา	เชียงคำ กิ่งอำเภอภูซาง
๖	แม่ฮ่องสอน	ขุนยวม ปางมะผ้า ปาย เมืองแม่ฮ่องสอน แม่ลาน้อย แม่สะเรียง สบเมย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการนำสารกาเฟอีนไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง อันเป็นการทำลายสวัสดิภาพของประชาชน และปัจจุบันได้มีการระบุให้เป็นโทษกักกันควบคุมแล้วตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโทษกักกัน พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้มีการนำโทษกักกันควบคุมดังกล่าวไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษ สมควรกำหนดวิธีการควบคุมและวางระเบียบในการนำขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโทษกักกันควบคุมดังกล่าวในท้องที่บางแห่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้